LIBRIS | We know books

Black Beauty

Adaptare de
Jo Franklin

Ilustrații de
Joëlle Dreidemy

Traducere din limba engleză de
Daşa Suciu

Editura Paralela 45

LIBRIS | We know books

Pentru Eleanor și Cedric, JF.

Pentru Willow și Rowan, cu dragoste, JD.

Redactare: Maria-Magdalena Trandafir
Corectură: Mihaela Cosma
Tehnoredactare & DTP copertă: Mihail Vlad
Pregătire de tipar: Marius Badea

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Black Beauty / adapt. de Jo Franklin; il. de Joëlle Dreidemy; trad. din lb. engleză de Dașa Suciu. – Pitești: Paralela 45, 2022
ISBN 978-973-47-3600-3
I. Franklin, Jo (adapt.)
II. Dreidemy, Joëlle (il.)
III. Suciu, Dașa (trad.)
087.5

Black Beauty
Adaptare după povestea scrisă de Anna Sewell

Copyright © Arcturus Holdings Limited
Romanian edition published by arrangement with Agenția Literară Livia Stoia
Copyright © Editura Paralela 45, 2022
Prezenta lucrare folosește denumiri ce constituie mărci înregistrate, iar conținutul este protejat de legislația privind dreptul de proprietate intelectuală.
www.edituraparalela45.ro

COMENZI – CARTEA PRIN POȘTĂ
EDITURA PARALELA 45
Bulevardul Republicii, nr. 148, Clădirea C1, etaj 4, Pitești, jud. Argeș, cod 110177
Tel.: 0248 633 130; 0753 040 444; 0721 247 918
Tel./fax: 0248 214 533; 0248 631 439; 0248 631 492
E-mail: comenzi@edituraparalela45.ro

Tiparul executat la tipografia Editurii Paralela 45
E-mail: tipografie@edituraparalela45.ro

Cuprins

CAPITOLUL 1
Primii mei ani de viață 4

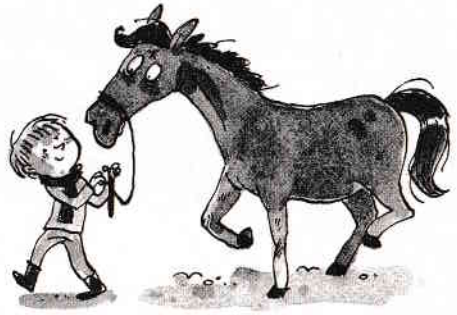
CAPITOLUL 2
O familie foarte fericită 16

CAPITOLUL 3
O urgență în miez de noapte 26

CAPITOLUL 4
Probleme la Earlshall 38

CAPITOLUL 5
Norocul se schimbă 48

CAPITOLUL 6
O nouă viață 56

LIBRIS We know books

CAPITOLUL 1

Primii mei ani de viață

Pe vremea când eram mânz, trăiam cu mama mea pe o pajiște minunată, la marginea căreia se afla un lac cu apă cristalină. În timpul zilei, alergam

alături de mama, iar noaptea dormeam lângă ea.

Când era cald, stăteam la umbra copacilor, iar când era frig, ne adăposteam într-un grajd călduros și uscat.

Pe mama o chema Ducesa. Stăpânul nostru avea multe animale, dar pe ea o îndrăgea cel mai mult. În fiecare zi, când venea la noi, el o mângâia ca și cum ar fi fost copilul lui. Era blândă și înțeleaptă, și pentru asta o iubea mult. Ca și mine.

Pe câmpul de lângă noi trăiau șase mânji. Erau mai mari decât mine, dar mă distram de minune alergând în galop cu ei, de-a lungul câmpului. Uneori, joaca devenea cam dură, căci mânjii se loveau cu copitele și încercau să se muște de gât. Într-o zi, când joaca noastră a devenit prea înflăcărată, mama m-a chemat la ea cu un nechezat.

— Trebuie să mă asculți cu atenție, fiule. Sunt niște mânji buni, dar sunt cai

LIBRIS We know books

de căruță și nu știu să se poarte. Tu ai fost crescut așa cum trebuie. Tatăl tău a câștigat multe trofee la curse, iar pe mine nu m-ai văzut niciodată să lovesc cu copitele sau să mușc.

Mi-a atins gâtul ușor cu botul ei moale, pentru a fi sigură că o ascultam cu atenție.

— Sper că o să devii un căluț blând și bun, ca părinții tăi. Trebuie să muncești din greu și de bunăvoie, oricare ar fi stăpânul tău. Ridică-ți frumos picioarele când mergi la trap, iar când te joci, niciodată să nu mușți și nici să nu lovești cu copitele.

— Da, mamă, am spus eu, lăsând capul în jos rușinat. N-o să mă mai joc niciodată sălbatic cu mânjii.

Mama mi-a atins ușor urechea, încrezătoare că o să mă țin de cuvânt.

Mi-am promis că voi încerca mereu să fiu un cal bun, așa cum a fost ea.

Când am împlinit patru ani, eram pregătit să fiu dresat. Era un antrenament de care aveam nevoie pentru a deveni un cal matur. Până atunci avusesem un ham moale, dar trebuia să învăț să port un frâu din piele și o șa, pentru a putea fi călărit.

La început, nu mi-a plăcut zăbala rece, din oțel, care mi-a fost pusă în gură, dar stăpânul mi-a vorbit cu blândețe și nu am

LIBRIS We know

mai fost așa speriat. Nu m-am simțit bine nici cu șaua cea grea, dar, după câteva săptămâni, am devenit mândru că port șa și că voi fi călărit de stăpân.

Înainte de a putea porni la drum, trebuia să fiu potcovit, pentru ca picioarele mele să fie protejate împotriva pietrelor dure. Stăpânul m-a dus la fierar, care mi-a făcut niște potcoave de fier exact pe măsura mea. La început, îmi simțeam picioarele grele și țepene, dar, nu peste mult timp, m-am obișnuit cu potcoavele. Astfel, am reușit să ridic picioarele cu eleganță, așa cum mă învățase mama.

Într-o zi, stăpânul m-a luat cu el la un fermier din apropiere. M-a dus pe un câmp, unde m-a lăsat singur. Nu am înțeles ce căutam acolo, dar, când am constatat că iarba era gustoasă, m-am bucurat.

Deodată, ca din senin, un monstru asurzitor a trecut în viteză, răcnind pe lângă gardul viu. Prin coșul de pe cap arunca vârtejuri de fum. În loc de picioare, avea roți care se învârteau repede, mai iute decât la orice trăsură.